

ת"פ 22576/07/22 - מדינת ישראל נגד איציק ביניאושולי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 22576-07-22 מדינת ישראל נ'
ביניאושולי(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	איציק ביניאושולי (עציר)

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע אחרי שמיעת ראיות בעבירות של פציעה כשהעברין מזויין, עבירה לפי סעיף 335 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 **(להלן: "חוק העונשין")**, איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין וביצוע עבירה של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

2. כעולה מעובדות כתב האישום בתאריך 28.06.2022, סמוך לשעה 17:30 בבית עסק מסוג בית קפה "קפה הראל" בשדרות הגעתון 20 בנהריה, בעת שבמקום שהה מר נדב אביטל, יליד 1970 אשר לו היכרות מוקדמת עם הנאשם **(להלן: "המתלונן")** ושתה קפה החל שיח בין המתלונן לנאשם כאשר המתלונן ייעץ לנאשם שלא להמר על כספו מהימורי "ווינר". בשל המתואר התרגז הנאשם על המתלונן, ולאחר שיצא מקפה הראל, שב למקום צעד לכיוון המתלונן ותקף אותו מאחור בדחיפה בידיו אל גופו של המתלונן והכה באמצעות ידו כת אגרוף את המתלונן בפניו. המתלונן שפעל להגן על עצמו הדף את הנאשם בנגיחה אל מחוץ לבית קפה והתעמתו סמוך מחוץ לעסק כאשר נוכחים במקום הפרידו ביניהם. על רקע המתואר שוטרים שהיו בסמוך נקראו למקום ואולם הנאשם והמתלונן לחצו ידיים ומסרו כי העימות ביניהם נסגר ולא מעוניינים בהגשת תלונה. **(להלן: "האירוע הראשון")**

3. בתאריך 4.7.2022 סמוך לשעה 10:00 בעסק בית קפה מסטופ שד' הגעתון 27 נהריה **(להלן: "קפה מסטופ")**. בעת שהמתלונן ישב לשתות קפה במקום עם מכריו, ובעודו ישוב עם גבו לכיוון הרחוב, הגיע הנאשם למקום וזאת כשהוא נושא בידו חפץ חד מתכתי **(להלן: "דוקרן" ו/או "נשק קר")**. וזאת בנקמה על האירוע ביום 28.06.22 **(להלן: "המניע")**, ניגש אל המתלונן ובעוד המתלונן לא מבחין בין הנאשם הניף את ידו ב 3 תנועות דקירה תוך שאוחז בדוקרן לכיוון גופו של המתלונן - כך שתחילה תקף עם הדוקרן במכות לכיוון גבו ואזור ראשו וצווארו של המתלונן ופגע במתלונן בגופו כאשר המתלונן שחש פגיעות בראשו ובגבו החל קם והניף את ידו על מנת להתחמק ולשמור על פלג גופו העליון מפני דקירה ואז פצע הנאשם את המתלונן באמצעות הדוקרן את ידו הימנית של המתלונן. בשל התקיפה מצד הנאשם, נפל המתלונן ארצה כאשר השולחן בעסק נפל וניזוק וכתוצאה נפגע

המתלונן גם ברגליו וברכו.

4. מיד בסמוך, החל דין ודברים בין הנאשם למתלונן במהלכו איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופו וחייו וחירותו של המתלונן בכך שבעודו אוחז בדוקרן כלפי המתלונן באופן מאיים גם אמר למתלונן בכוונה להפחידו או להקניטו: "אני אגמור אותך, אמרתי לך שאני אפגיע אותך". תוך שחזר על משפט זה (להלן: האירוע השני").

5. בשל מעשי הנאשם המתלונן פנה לקבלת טיפול רפואי ונגרמה לו כתוצאה מכלי חד פגיעה במרפק ימין סימן "דקירה בצד מדיאלי". דימום ורידי קל - פגיעה ברקמות עור ותת עור בלי פגיעה במבניים אנטומיים למתלונן ניתן טיפול רפואי שכלל חיסון טטנוס, חיטוי פצע וחבישה. כן נגרמו למתלונן חבלות של ממש שפשופים באגודל ימין ושפשופים מדממים בברך שמאל כתוצאה מנפילתו.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וכאמור הורשע לאחר שמיעת ראיות בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ראיות לעונש מטעם ההגנה

3. במסגרת הראיות לעונש העידה אמו של הנאשם הגברת ליה בנימין וסיפרה על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. בעדותה הכנה סיפרה העדה על ילדותו הקשה של הנאשם שגדל ללא דמות אם בחייו לדבריה בשל היותה מכורה לסמים קשים ואביו של הנאשם נשפט ל- 14 שנות מאסר בהיות הנאשם פחות מחודש ימים. רק בנערותו על פי דבריה של האם פגש אותה לאחר שעברה הליך גמילה והיא נקיה מסמים כבר עשרות שנים. האם סיפרה על התמודדותה עם מחלת הסרטן בשנים האחרונות והדגישה את הסיוע שהעניק לה בנה הנאשם. העדה סיפרה שהנאשם "נפל בין הכיסאות" לדבריה בניגוד לאחותו שהצילה עצמה כאשר עברה להתגורר בקיבוץ. הנאשם כך נטען התגורר כל אותה תקופה עם סבתו. העדה סיפרה עוד שהיא תומכת ומסייעת לבת זוגו של הנאשם ולביתו הפעוטה שנולדה רק בתקופה האחרונה. אמו של הנאשם סיפרה על חרטה עמוקה שהביע לדבריה הנאשם וביקשה להקל בעונשו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וכן הגיש טיעונים לעונש בכתב - ע/2. בטיעונו טען ב"כ המאשימה לנסיבות חמורות של ביצוע העבירות והדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם והפנה לפסיקה רלוונטית התואמת לשיטת המאשימה את מתחם הענישה לו עתרה. המאשימה בטיעוניה עותרת למתחם ענישה שנע בין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טען ב"כ המאשימה שהנאשם בעל עבר פלילי הכולל שבע הרשעות קודמות שעיקרן אלימות ואף כנגד שוטרים וריצה עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות וכן עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. הנאשם כך נטען, לא גילה כל אמפתיה לקורבן העבירה וניהל משפטו עד להכרעת הדין

תוך התנהגות עבריינית בדיונים עצמם. לפיכך, עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל שלא יפחת מ - 36 חודשי מאסר, מאסר על תנאי מרתיע ומשמעותי, פיצוי משמעותי לקורבן העבירה, קנס כספי והתחייבות להימנע מעבירה.

5. ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה לה עתרה המאשימה והוסיף כי מדובר במקרים חמורים יותר בנסיבותיהם מאשר נסיבות תיק זה וכי מתחם הענישה לו עותרת המאשימה אינו הולם את נסיבות התיק. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כפי תיארה אותן אמו של הנאשם בעדותה במסגרת הראיות לעונש והוסיף בהתייחסו למערכת יחסיו של הנאשם עם אביו. ב"כ הנאשם התייחס לגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וציין כי הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2015 בגין עבירות משנת 2014 ונדון ל 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. לשיטת ההגנה מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר קצר אותו ניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם הרי שהסנגור ציין כי זכותו של הנאשם לנהל משפטו והוסיף כי אין בכך כדי להחמיר בעונשו של הנאשם רק מטעם זה. הוסיף וטען הסנגור שיש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ונוכח עמדת המתלונן שלא לפסוק פיצוי כספי. הנאשם חי בזוגיות ונולדה לו תינוקת רק לאחרונה.

6. הנאשם בדברו לא הביע כל אמפתיה כלפי הקורבן. ההיפך הוא הנכון, הנאשם המשיך לטעון כי לא אחז בחפץ כלשהו במהלך האירוע, אך יחד עם זאת ביקש להתחשב בעונשו והדגיש את הנזקים שנגרמו למשפחתו והוסיף: **"הודיתי, ביקשתי סליחה, לא צריך לעשות מזה תיק פלילי. מה שהיה היה, מצטער. אנשים עם דברים גרועים יותר ממני קיבלו הזדמנות. כשהייתי עצור, התביעה רצתה לתקן כתב האישום. אם הייתי עושה זאת הייתי מוכן ללכת לקן הקוקיה ידעתי מה זה הוכחות. אני מבקש סליחה וזהו. בסוף זעקתי על סעיף זה ובסוף הרשיעו אותי. אני מתחנן לבית המשפט. הפציעה מאד מאד קלה. קלה שבקלות."**

דין והכרעה

7. מדובר בכתב אישום הכולל השתלשלות אירועים עניינים בשני מועדים שונים וקיימת בבסיסם מסכת עבריינית אחת ומוגדרת (ע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (23.9.14) וכן ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)). לפיכך, נכון יהיה לראות את כל השתלשלות העניינים בשני המועדים כאירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד כאשר בגזירת העונש בתוך המתחם יש לתת משקל גם לעובדה כי במהלך אירוע אחד בוצעו מספר מעשי עבירה שונים.

8. בקביעת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש בהתאם לעיקרון המנחה המתווה את קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה העבירה לבין נסיבות העבירה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת עקרון זה על בית המשפט לשקול את הערך החברתי שבבסיס העבירה המיוחסת לנאשם, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה את הנסיבות שיש להתחשב בהן בקביעת מתחם העונש ההולם וסעיף 40יא' לחוק העונשין מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

9. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות הינו זכות המתלונן לשלמות גופו ובריאותו ולביטחון האישי.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 9630/09 **זוהר נ' מדינת ישראל** (20.7.10):

"כמעט ולא יעבור יום שלא נשמע בו על מעשה אלימות נוראי בו אדם תקף את רעהו, ופעמים רבות תוך שימוש בכלי נשק קר, כסכין. מעשי האלימות היו כמגפה הפושטת במדינתנו ומותירה אחריה חללים ופצועים ונראה כי אין יכולת לעמוד בפניה. על כן על בתי המשפט להרים תרומה לעצירת מגפת האלימות הנוראית. תרומה זו פירושה הוא הטלת עונשים חמורים על מי שנמצאו מדביקים אחרים ומסייעים למגפה להוסיף ולהתפשט".

6. נסיבות העבירות מלמדות על פגיעה שברף הבינוני בערכים החברתיים המוגנים. הנאשם בזעמו על המתלונן פגע בו בשתי הזדמנויות במרחב הציבורי. באירוע הראשון תקף הנאשם את המתלונן בדחיפה והכה אותו באמצעות ידו מכת אגרוף. המתלונן שפעל להגן על עצמו הדף את הנאשם בנגיחה אל מחוץ לבית קפה והשניים התעמתו מחוץ לעסק כאשר נוכחים במקום הפרידו ביניהם. יחד עם זאת שוטרים שהיו בסמוך נקראו למקום אך הנאשם והמתלונן לחצו ידיים ומסרו כי העימות ביניהם נסגר ולא הגישו תלונה. אך לא די בכך, כמפורט בהכרעת הדין, הנאשם בעת שהמתלונן ישב לשתות קפה בבית קפה עם מכריו, ובעודו ישוב עם גבו לכיוון הרחוב, הגיע הנאשם למקום וזאת כשהוא נושא בידו חפץ חד מתכתי, ניגש אל המתלונן ובעוד המתלונן לא מבחין הניף את ידו בשלוש תנועות דקירה תוך שאוחז בחפץ חד לכיוון גופו של המתלונן ולבסוף פצע הנאשם את המתלונן בידו הימנית ונפגע המתלונן גם ברגליו וברכו. בנוסף, איים הנאשם על המתלונן שיפגע. כתוצאה מכך, נגרמה למתלונן פגיעה בידו במרפק ימין, דימום ורידי קל בלי פגיעה במבניים אנטומיים למתלונן ניתן טיפול רפואי שכלל חיסון טטנוס, חיטוי פצע וחבישה. כן נגרמו למתלונן חבלות שפשופים באגודל ימין ושפשופים מדממים בברך שמאל כתוצאה מנפילתו. אמנם הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם הוא גדול אך בפועל החבלה שנגרמה למתלונן לא הצריכה טיפול מיוחד וזאת רק בשל יד הגורל והמזל במקרה זה.

7. בחינת מדיניות הענישה בעבירת פגיעה מלמדת כי מדובר במנעד רחב שהינו פועל יוצא של נסיבות העבירה. לעניין זה ראו ע"פ 5153/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** :

"...קשת הענישה בעבירות אלימות, תוך שימוש בנשק קר, רחבה ומגוונת. צודק בא כוח המערער בטענתו כי ישנם מקרים דומים ואף חמורים יותר בהם אישר בית משפט זה עונשים קלים יותר מאלו שהושתו על המערער...".

8. כאמור, אני סבורה כי נסיבות המקרה שלפנינו מעידות על חומרה לא מבוטלת. לעניין זה ראו פסיקה באשר למדיניות הענישה:

ת"פ (מח' ים) 19484-03-12 **מדינת ישראל נ' צלאח אזברגה** (ניתן ביום 8.7.2013) - הורשע נאשם בעבירות של

פציעה, ניסיון פציעה ואיומים, הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

עפ"ג (מח' י-ם) 24346-02-11 **מחמד אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.5.11) - הורשע אדם בעבירת פציעה, הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ב"ש) 58763-11-14 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עאבד** (ניתן ביום 28.1.15) - הורשע נאשם בעבירת פציעה, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ראשל"צ) 39537-03-10 **מדינת ישראל נ' מיכאל כהן** (ניתן ביום 10.10.12) - הורשע נאשם בביצוע עבירת פציעה על רקע סכסוך שכנים, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

רע"פ 2781/15 **יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל** (27.4.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור. במקרה זה הטיל בית המשפט השלום עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין עבירה של פציעה, גרימת חתך בראש המתלונן באמצעות סכין תוך שניתן משקל להמלצות תסקיר שירות המבחן והיעדר עבר פלילי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

רע"פ 8716/13 **סלאח דיאב נ' מדינת ישראל** (13.8.14) - נדחתה בקשת המערער למתן רשות ערעור לאחר שבית המשפט השלום הטיל עליו עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין פציעת אדם אחד ותקיפת אחר ואילו ערעור המדינה בגין קולת העונש התקבל ורכיב המאסר הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 3542-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11) - נאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן במשקוף דלת רכבו, אחז בצווארו בצורת חניקה וחבט באגרופיו בראשו והיכה אותו במקל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

רע"פ 1601/14 **נדב פרץ נ' מדינת ישראל** (3.3.14) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המערער בגין הטלת 10 חודשי מאסר בפועל בשל ביצוע עבירות פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם. בית המשפט העליון מצוין בהחלטתו כי הגם שעברו של הנאשם נקי אין בעונש שנפסק כדי חריגה לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו.

רע"פ 8405/08 **משה טיבולי נ' מדינת ישראל** (7.10.2008) - נדחתה בקשת המערער לקבלת רשות ערעור בשעה שבית המשפט השלום הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר שלא בעבודות שירות והפעיל מאסר מותנה בחופף לאחר שהנאשם הורשע על פי הודאתו בפציעת המתלונן במכת אגרוף וגרימת שבר באף (עבירת פציעה שלא בנסיבות מחמירות). בית המשפט המחוזי דחה ערעור על חומרת העונש.

ת"פ (ת"א) 10016-07-12 **מדינת ישראל נ' י.ב.** - נידון עניינו של נאשם אשר פצע את המתלונן באמצעות שברי בקבוק זכוכית בידו ובגין פציעה זו נזקק המתלונן לתפירה כירורגית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 10 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ועונשים נלווים.

במסגרת ת"פ (י-ם) 45956-03-13 **מדינת ישראל נ' קאסם מגאהד** - נידון עניינו של נאשם בן 19 אשר דקר את המתלונן 4 פעמים בצווארו ופעמיים בגבו ועקב כך, נזקק המתלונן לאקספלורציה תחת הרדמה כללית. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

במסגרת ת"פ (אשדוד) 10150-06-13 **מדינת ישראל נ' דוק** - השית בית המשפט על נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובאיומים, עת פצע את המתלונן בפניו באמצעות חפץ חד וגרם לו לפצע דקירה בלסתו, עונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים.

9. הצדדים הפנו לפסיקה התומכת לשיטתם בעמדתם העונשית. באשר למתחם העונש לו עותרת המאשימה הרי שעיינתי בפסקי הדין שהפנתה המאשימה בטיעוניה ומדובר בתיקים בהם נסיבות ביצוע העבירות חמור באופן ניכר מענייננו. כמו כן אציין שהמאשימה לא הציגה כל פסיקה התואמת את מתחם הענישה לו היא עותרת 24 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 48 חודשי מאסר בפועל הרף העליון. נוכח האמור אתייחס לפסיקה אליה הפנתה המאשימה:

כך למשל רע"פ 4574/17 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** - באותן נסיבות דקר הנאשם בסכין את המתלונן בכל חלקי גופו וכתוצאה מכך המתלונן איבד את הכרתו ונגרמו לו חבלות של ממש. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין עונש של 10 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 36 חודשי מאסר ברף העליון (בשונה ממתחם הענישה לו עותרת המאשימה בתיק זה).

רע"פ 1520/20 **אל סייד נ' מדינת ישראל** - הנאשם איים על המתלונן, אחיו, סטר לו ודחף אותו, שלף סכין ודקר את המתלונן באזור המפשעה ובידו. גם שם קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין עונש של 10 חודשי מאסר לבין עונש של 24 חודשי מאסר ברף העליון והשית על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית.

עפ"ג (חיפה) 59808-06-13 **מדינת ישראל נ' עלא אלפאר** - ניתן פסק דין ברוב דעות. מדובר בנאשם שתקף את המתלונן בגן ציבורי ללא סיבה באמצעות שבר זכוכית שאחז בידו וגרם לו חתך בין שתי עיניו, במצחו ובאפו וגרם לו נזק שהצריך טיפול ואף המשך טיפול והותרת צלקת. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 18 חודשי מאסר והשית על הנאשם עונש של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי התערב הן בקביעת מתחם העונש ההולם והן בעונשו של הנאשם. בית המשפט המחוזי קבע בשים לב לנזק החמור שנגרם למתלונן מתחם שנע בין עונש של שנת מאסר ברף התחתון לבין עונש של שלוש שנים. בית המשפט קבע

כי ראוי היה להשית על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל אך בסופו של יום נוכח הכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם גזר ברוב דעות עונש של 12 חודשי מאסר.

רע"פ 5128/21 **אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל** - הנאשם יחד עם אחרים היכו את המתלוננים במקל ואגרופן וכתוצאה מכך נגרמו חבלות וחתכים בראשו של אחד מהמתלוננים אשר הצריכו טיפול. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שבין 15 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם נגזר ל - 15 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשה לרשות ערעור.

ת"פ 57724-11-21 **מדינת ישראל נ' שלום שי יצחק** - אירוע שהתרחש באוטובוס המתלונן, נהג אוטובוס העיר לנאשם על כך שעלה לאוטובוס עם בקבוק בירה פתוח ולא שילם עבור הנסיעה. בתגובה, היכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף בפניו ובהמשך תקף שוב את המתלונן במכת אגרוף בפניו והטיח את בקבוק הבירה בראשו של המתלונן ופצע אותו באוזנו השמאלית והמתלונן נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 48 חודשי מאסר בפועל.

10. ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לפסיקה התואמת לשיטתו את נסיבות תיק זה. אציין לאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנה הסנגור שחלק מפסקי הדין אינם תואמים את נסיבות תיק זה נוכח העובדה שבעניינינו מדובר בשני מועדים בהם תקף הנאשם את המתלונן וחלקם של פסקי הדין דן בענישה לאחר קבלת תסקיר חיובי.

11. בשים לב לכל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירה נע בין עונש של 9 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 30 חודשי מאסר ברף העליון בצירוף ענישה נלווית.

12. בענייניו של תיק זה מצאתי כי אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

13. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כפי שהיטיבה אמו של הנאשם לתאר. כמו כן נתתי משקל לעובדה שלנאשם ילדה קטנה שנולדה בתקופה האחרונה. אמנם הנאשם אינו יכול ליהנות מהקלה הניתנת לנאשמים אשר נוטלים אחריות על מעשיהם וחוסכים בהודאתם את עדות המתלונן ועדים אחרים, אך יש לציין כי הנאשם בחר לנהל משפטו עד תום כשהוא מודה כמעט בכל המיוחס לו בכתב האישום למעט העובדה שאחז בידו חפץ בו פצע את המתלונן. הנאשם אינו מביע כל אמפתיה כלפי המתלונן גם לאחר שניתנה הכרעת הדין והביע זאת במהלך הדיונים פעם אחר פעם והפרוטוקולים מדברים בעד עצמם. לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות אלימות ואולם הרשעתו האחרונה היא משנת 2015 בגין עבירות שבוצעו בשנת 2014, קרי חלפו שנים לא מעטות מאז הנאשם הורשע לאחרונה ונראה על פניו כי הצליח שלא להסתבך בפלילים עד לאירועים מושא האישום. הנאשם עצור תקופה ממושכת ומדובר בתנאים שאינם קלים בהשוואה לאדם שנשפט כאסיר. ניהול המשפט לא הקל על הנאשם וניכר היה כי הנאשם באמת ובתמים מאמין בחפותו. כמו כן אוסיף שבמסגרת השיקולים נתתי גם משקל לעמדתו של המתלונן שבעדותו בבית המשפט במסגרת שמיעת הראיות אמר את הדברים הבאים:

" מה שאני רוצה להגיד בשורה תחתונה גם איציק במקרה שבועיים שלוש חודש לפני המקרה ראיתי אותו בקניון בארנה, ישב שיחק עם הבת שלו ואני הייתי עם הבת שלי וביקש ממני עזרה לגבי עבודה, רציתי לסדר לו מקום עבודה, אני לא ידעתי מה הרקע שלו ומה זה, והוא אמר לי שהוא לא רוצה והוא עניין של הובלות ופה ושם. בסך הכול אני אומר שהבן אדם הזה הוא מכל מה שאני שומע וסיפורים הוא זקוק לטיפול, אימא שלו דיברה איתי בחודשיים האחרונים הרבה פעמים, ההורים גרושים, התקשרה אליי מנתניה, היא הבטיחה שהוא ילך לטיפול, אני באמת רוצה לעזור לבן אדם הזה, אני מקווה שכאילו באמת שכל מה שסיפרתי זה אמת, אני מקווה שיבואו לקראתו, שיעזרו לו, שילך לסוג של טיפול, הבנתי בעבר שהציעו לו והוא לא רצה ללכת, כל פעם הוא סירב, אני מקווה שהפעם הוא לא יסרב, אני באמת מקווה שמה אני אגיד לך, שינסו לעזור לו וזה, אני לא טיפוס כזה, לא האמנתי זה, אבל כל מה שאמרתי פה זה אמת, אני לא קשור לבתי משפט כבוד השופטת, עו"ד אמרתי לך אני בן אדם שעובד עם ילדים, אני מאמן את כל מעלה יוסף, אני מאמן כדורגל של ילדים, אני בחיים לא האמנתי שאני אגיע לסיטואציה כזאתי, אבל באמת שתוקפים אותי אני חייב להגן על עצמי, יש לי ילדה בת 6 כמו שלו יש ילדה. וזהו, אני מקווה שהכול יסתדר על הצורה, אני לא קובע את העונש ואני לא כלום, ושהכול יסתדר על הצד הטוב ביותר".

14. במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 4.7.22

5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות עבירת איומים ויורשע בה.

פיצוי כספי למתלונן עד התביעה מספר 2 בסכום של 3,000 ₪ אשר ישולם ב - 3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.23 ובכל 1 לחודש לאחר מכן .

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

בנסיבות תיק זה אני נמנעת מהשתתף קנס כספי על הנאשם.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"ג, 13 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.